

РОЗРОБЛЕННЯ КОНЦЕПЦІЇ РЕАГУВАННЯ НА КРИЗОВЕ ОНЛАЙН- НАВЧАННЯ У ВИКЛАДАННІ АНГЛІЙСЬКОЇ МОВИ

У 2022 році повномасштабне вторгнення росії поставило перед викладачами та адміністрацією закладів вищої освіти надзвичайні виклики, які потребували негайної реакції. Зміни в середовищі навчання зумовили використання онлайн-навчання, при цьому рівень технологічного доступу, підтримки і академічних очікувань варіювався серйозно. У відповідь на такі кризові ситуації виникають «Середовища надзвичайного дистанційного навчання (Emergency remote teaching environment (ERTE))», які відрізняються від попередньо запланованих онлайн-навчальних програм. ERTE забезпечують тимчасову навчальну підтримку без заздалегідь підготовлених ресурсів та інфраструктури [1]. Тому запропоновано концептуальну платформу для реагування на ситуації кризи, коли навчальні умови можуть бути розглянуті лише в конкретному контексті та підтримані тимчасово. З огляду на можливість подальших широкомасштабних припинень навчання через воєнні дії, природні лиха та інші ситуації, ERTE можуть залишитися актуальними в майбутньому.

Можна визначити чотири складові, що формують навчальне середовище: особи, які взаємодіють у середовищі, технології, архітектурне планування приміщення, фізичні предмети всередині нього та соціокультурне оточення [2]. Кризи можуть спричинити раптові, широкомасштабні зміни в цих складових. Запропонована ERTE концептуальна платформа, якою викладачі можуть користуватися для планування навчання в таких надзвичайних обставинах.

Платформа ERTE складається з трьох етапів: дослідження (оцінювання власних здібностей викладача, ознайомленості з технологіями та адекватності навчального курсу; здоров'я і безпека здобувачів, їхні загальні ресурси та доступ до технологій), класифікація наявних ресурсів на постійні (спільні для

всіх здобувачів і викладачів у надзвичайному дистанційному навчанні) і змінні (спільні лише для деяких здобувачів і викладачів), проєктування навчальних курсів (пропонується вісім вимірів дизайну курсу, які утворюють поступову, але ітеративну стратегію дизайну) [3]. Ці кроки є неструктурованими та повторюваними. Поточна ситуація в країні показала, що криза вимагає постійного перегляду. Цей ітеративний підхід до дизайну навчання є ключовим елементом як платформи ERTE, так і надзвичайної освіти, оскільки він дає можливість пристосовуватися до непередбачуваних змін у ресурсах і цілях, що характеризують кризу.

ERTE-платформа передбачає постійне ітеративне оцінювання всього процесу дистанційного навчання, спрямоване на ефективність обраного підходу до навчання для визначення стратегій, які допоможуть досягти успіху в подальших або майбутніх ERTE.

В умовах ERTE педагог має постійно повертатися до оцінювання та переоцінювання свого плану навчання як під час, так і після завершення ERTE, щоб визначити ефективність поточного підходу та якнайшвидше внести необхідні корегування. Змінні, такі як доступ до технологій чи стандартизовані навчальні цілі, можуть змінюватися, тому викладач повинен постійно оцінювати свій поточний підхід, щоб визначити, які елементи залишаються актуальними в змінному навчальному середовищі.

1. Hodges C., Moore S., Lockee B., Trust T. and Bond A. (2020). The difference between emergency remote teaching and online learning. EDUCAUSE Review. URL: <https://er.educause.edu/articles/2020/3/the-difference-between-emergency-remote-teachingand-online-learning> .

2. Sawye, R. K. (Ed.) (2005). Introduction: the new science of learning. The Cambridge Handbook of the Learning Sciences, 2nd ed., Cambridge University Press. P. 11-15. URL: https://assets.cambridge.org/97805218/45540/frontmatter/9780521845540_frontmatter.pdf.

3. Means B., Bakia M. and Murphy R. (2014). Learning Online: What Research Tells Us about Whether, When and How, Routledge. URL: https://www.researchgate.net/publication/348861961_Learning_Online_What_Research_Tells_Us_About_Whether_When_and_How.